

Behandlingen af denne Sag. Kan Stutteriet ikke opretholdes som Statsinstitut, saa har jeg tilbligere udtalt, at jeg da — men ogsaa kun da — kunde gaae ind paa at søge det bevaret paa anden Maade; og jeg troer, at det ogsaa af Hensyn dertil maa findes ubsthydeligt, at jeg ikke under Behandlingen af et Lovforslag som dette har villet indstøde et heelt andet Lovforslag, som jeg dog kun vilde kunne have tiltraadt subsidiairt. Det maatte staae fuldkommen klart for mig, om Frederiksborg Stamstutteri virkelig ikke lod sig opretholde som Statsinstitut, for jeg kunde gaae videre, og idet jeg opgav det som Statsinstitut, gaae ind paa det i mine Tanker langt mindre Heldige, at det fortsatte sin Tilværelse paa en anden Maade. Jeg troer altsaa, at jeg meget let vilde kunne have skadet det, som for mig staaer som det Første og Heldigste, der kunde opnaaes, hvis jeg havde indsludt et Forslag, som jeg ubetinget maa ansee for langt ubeligere. — Hvad angaaer Spørgsmaalet, om en Minister er forpligtet til at forbedre paa et privat Lovforslag, om hvilket han selv dets første Fremtræden har udtalt, at han ikke kunde vedtjende sig den Hovedtanke, som gik dertil igjennem, og om en saadan Forpligtelse paahviser Ministeren i høiere Grad end Dthinget, da troer jeg, at dette Spørgsmaal idetmindste ikke nu har nogen som helst praktisk Betydning, og jeg ønsker helst at lade det ligge.

Ung: Ja, jeg beklager meget, at den høitærede Minister har en saa bestemt Overbeviisning i denne Sag; thi jeg gaaer meget nødtigt imod ham; men jeg har paa den anden Side en ligesaa bestemt Overbeviisning om, at alle Forsøg paa at opretholde Stamstutteriet som Statsinstitut ere forgjæves, og det forekommer mig, at da den høitærede Minister dog maa erkjende Nødvendigheden af at arbeide sammen med Rigsdagen, maa han indsee, at der allerede er foretaget saa Meget i denne Sag, at han ikke kan have noget Haab om, at sætte sin egen bestemte Overbeviisning igjennem mod saamange Andres afvigende Overbeviisning, og jeg troer derfor, at det for hans Sag — thi det ikke min Sag, men den høitærede Ministers, hvorom jeg nu taler — havde

været forbeelagtigere, om han itide havde forelagt os det, han dog subsidiairt meente at kunne gaae ind paa; thi han havde dog saa altid haft det Haab, at han under Discussionen muligen kunde have overbeviist Rigsdagens to Afbelinger om, at hans Mening var rigtigere end deres. Jeg har ingenlunde villet bebrejde den høitærede Minister, hveken at han ikke har forelagt et eget Lovudkast, eller at han ikke har stillet Endringsforslag til det fremkomne; men Følgerne af, at han ikke har stillet saadanne, maa han selv tage; vi kunne ikke være forpligtede til at foretage Endringer i et Lovudkast, naar det i Realiteten stemmer med vore Anskuelser, og jeg troer derfor, at Skylden for, at Sagen nu er bragt paa Spidsen, forsaavidt paahviser Ministeren selv. Naar den høitærede Minister meente, at den Tylde af hippologist Kundskab, som findes her i Landet, ikke har været repræsenteret i den nedsatte Commission, saa skal jeg tillade mig at betvivle, at her findes nogen Tylde af hippologist Kundskab. Her findes en Tylde af hippologiske Meninger, men de sjerne sig saa vidt fra hinanden, at det forekommer mig, at denne Sag efter alle de Discussioner, der her have været førte om den — og det er ikke saa og de gaae langt tilbage i Tiden — og efter alle de Forsøg, der have været gjorte, og alle de Commissioner, der have været nedsatte, staaer saa haabløst som nogen; jeg vil idetmindste haabe, at det ikke med Hensyn til noget andet Statsformaal af Digtighed vil briste saameget paa Enighed og Overeensstemmelse mellem de forskjellige Anskuelser, som det brister i denne Sag. Derfor beklager jeg, at den høitærede Minister har en saa bestemt Overbeviisning, som han har; thi jeg troer ikke, at han som enkelt Mand vil kunne sætte den igjennem overfor den overordentlig store Uklarhed, der hersker, og den overordentlig store Haabløshed, som denne Uklarhed har frembragt udenfor de hippologiske Kredse, det vil sige i alle deres Kredse, som i denne Sag kun kunne gaae efter deres simple, sunde Mennekesforstand.

Indenrigsministeren: Ja, det forekommer mig ganske vist noget besynderligt, at